ΤΗΛ. ΑΜΕΣΟΥ ΑΝΑΓΚΗΣ: Σταθμ. Α΄ βοηθειῶν 39—55, Πυροσβεστική ὑπηρ. 25—61, «Γλαύκος» βλάβαι 25—22, Τμῆμα Ἀσφαλείας 28—80

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΤΗΛ. ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ: Τμῆμα Α΄ 28—81, » Β΄ 28—82, » Γ΄ 28—83, » Δ΄ 20—21

—Ἐκεῖ ὅπου ἐπικρατεῖ ὁ Μάο Τσὲ Τούγκ—

ΑΓΡΙΑ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

Ο ΕΝΘΟΥΣΙΑΣΜΟΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΕΑΝ ΤΑΞΙΝ ΠΑΡΗΛΘΕΝ. ΑΝΤΙ ΦΟΒΟΥ Η ΑΠΑΘΕΙΑ

Ἐκστρατεία μίσους κατὰ τῶν Ἀμερικανῶν

ΧΟΝΓΚ-ΚΟΓΚ. Τρεῖς Καθολικοὶ Ἱερεῖς, οἱ αἰδεσιμώτατοι Ἔρνεστ Χότζ, Λινοὺς Λόμπαρτ καὶ Λόρεν Μάλλιν, οἱ ὁποῖοι ἀπελύθησαν τελευταίως ἐξ ἑνὸς κομμουνιστικοῦ κινεζικοῦ στρατοδουλουγκεντρώσεως, ἀπεκάλυψαν ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Κίναν τρομοκρατία εἶναι ἀνωτέρα πάσης περιγραφῆς. Αἱ ἐκτελέσεις χωρικῶν ἀρνουμένων τὴν κολλεκτιβοποίηση τῶν κτημάτων των συνεχίζονται μὲ μέσον ὅρον 1000 ἀτόμων μηνιαίως καὶ εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ δυτικοῦ Χουνὰν τὸ ποσοστὸν τῶν ἐκτελουμένων ἀνῆλθε εἰς 2 0)ο τοῦ πληθυσμοῦ. Ἡ τρομοκρατία εἶναι τὸ ἐπικρατοῦν αἴσθημα ἀκόμη καὶ μεταξὺ τῶν κομμουνιστῶν.

Ὁ αἰδεσιμώτατος Λέμπαρτ ἐδήλωσεν ὅτι σήμερον εἰς τὴν Ἐρυθρὰν Κίναν τὸν φόβον ἔχει διαδεχθῆ ἡ ἀπάθεια. Ὁ ἀρχικὸς ἐνθουσιασμός, ὁ ὁποῖος συνεπῆρε μερικοὺς διὰ τὴν νέαν τάξιν τοῦ καθεστῶτος τοῦ Μάο Τσὲ Τούγκ ἔχει πλέον παρέλθη καὶ φωτογραφίαι τῶν μεγάλων Πατέρων τῆς Μόσχας, αἱ ὁποῖαι ἐκόσμουν τὰς πρόθήκας, ἔχουν πλέον ἐξαφανισθῆ. Τὸ βέβαιον εἶναι ὅτι συνεχῶς ὀγκοῦται τὸ ἀντιρρωσικὸν πνεῦμα.

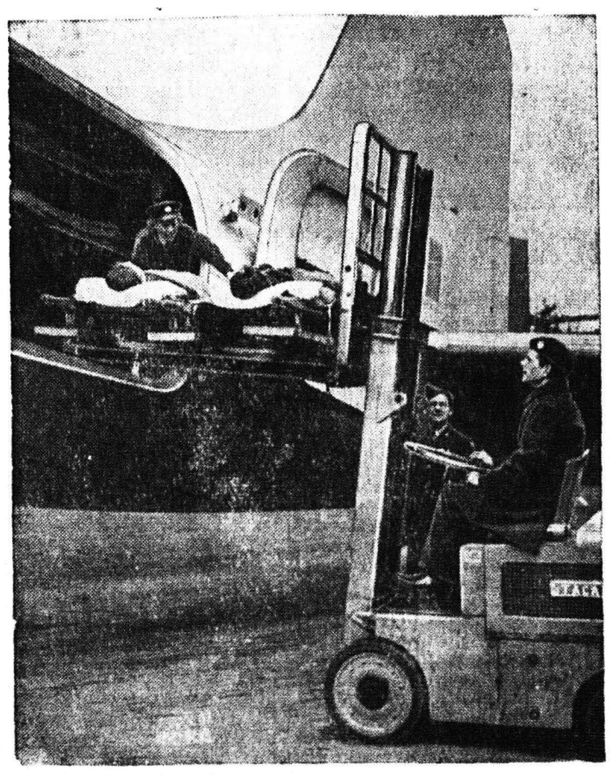
Ἄξιον ἰδιαιτέρας σημασίας εἶναι ἐπίσης τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ ἐκστρατεία μίσους ἐναντίον τῶν Ἀμερικανῶν, τὴν ὁποίαν ἐξαπέλυσαν οἱ Κινέζοι κομμουνισταὶ κατὰ τὸ πρότυπον τῶν Ρώσσων συντρόφων των, δὲν εὗρεν πρόσφορον ἔδαφος πρὸς ἀνάπτυξιν. Παρ' ὅλον ὅτι ὁ Κινεζικὸς λαὸς ποτὲ δὲν τολμᾶ νὰ ἐκφράσῃ τὴν σὲ τὸ τί σημαίνει πεῖνα ἀλλὰ ὁπόταν τὸ ὁποῖον σημαίνει σήμερον εἶναι π ωτοφανὲς. Οἱ χωρικοὶ ἀφήνουν τὰ κτήματά των ἀκαλλιέργητα ἐπειδὴ γνωρίζουν ὅτι τὴν συγκομιδὴν δὲν θὰ τὴν πάρουν αὐτοὶ ἀλλὰ τὸ κράτος.

Ἐν τῷ μ-ταξὺ οἱ κομμουνισταὶ καταβάλλουν πᾶσαν προσπάθειαν ὡς ἀκολουθοῦντες τὸ γνωστὸ σοβιετικὸ σύστημα, καταλύουν τοὺς ἠθικοὺς, οἰκογενειακοὺς κ τὶ θρησκευτικοὺς δεσμοὺς τοῦ Κινεζικοῦ λαοῦ διὰ νὰ συνηθοῦν ἀκολούθως νὰ διπλασιάσουν τὴν ἀβουλες μάζες. Ἡ ναλαία εἶναι ὁ κύριος στόχος των. Μικρὰ παιδιὰ στὴν κομμουνιστικὴν Κινέ σκηνοθετοῦν δίκας καὶ θανάτωσιν ἐντρων δημοσίας δίκας κατὰ τὸ πρότυπον τῶν λαϊκῶν δικαστηρίων καὶ προβαίνουν εἰς ὁμολογίας τῶν «ἐγκλημάτων» των κ ι τῶν γονέων των. Αἱ «κατηγορίαι» αὗται ἐπεκτείνονται συχνὰ καὶ εἰς ἄλλα μέλη τῆς οἰκογενείας μὲ τραγικὰ πολλάκις ἀποτελέσματα.

Οἱ τρεῖς κ θολικοὶ ἱερεῖς ἐκρατοῦντο εἰ τὴν Γιαλίνγκ τοῦ Χουνὰν καὶ ἀφίχθησαν εἰς Χόνγκ-Κόγκ τὴν 7ην Αὐγούστου.

Ἕνα κινεζόπουλο ὁμολογεῖ τὰ σφάλματά του ἐναντίον τοῦ κράτους εἰς μίαν λαϊκὴν δίκην.

Ὁ Ἀγγλικὸς στρατὸς χρησιμοποιεῖ ὡς δεικνύει ἡ εἰκὼν νέον σύστημα μεταφορᾶς τῶν τραυματιῶν δι' ἀνυψωτῆρος ἐντὸς τῶν ἀεροπλάνων.

Κινηματογράφος

ΑΝΤΩΝΥ ΚΟΥΗΝ

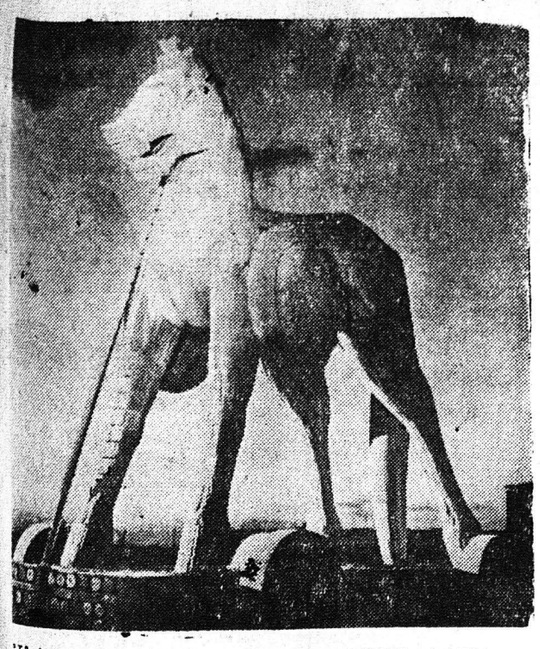
«Τὸ ἀγαπημένο παιδὶ τοῦ Χόλλυγουντ»

Εἶναι πράγματι ἐλάχιστοι οἱ πιὸ τοῦ ἀμερικανικοῦ κινηματογράφου ποὺ μποροῦν νὰ ἐπιδείξουν σήμερα τὸ ταλέντο καὶ τὴν ἐργατικότητα τοῦ Ἄντονυ Κουῆν. Εἶναι ἕνας ὑψηλὸς ἄντρας, 40 ἐτῶν, λίγο ἄσχημος γιὰ ἐμφάνισι καὶ μὲ ἔντονα πολλὰ χαρακτηριστικὰ τῆς μεξικάνικης καταγωγῆς του. Παχιὰ γκρίζα μαλλιά, μαῦρα μάτια καὶ σπιρτόζικο καὶ κατσαρὰ μαλλιά. Ἔχει ἀκόμη γυμνασμένο σῶμα καὶ ἐξαιρετικὴ μυϊκὴ δύναμη ποὺ, ὅλα μαζί, τοῦ προσδίδουν μιὰ ἰδιαίτερη γοητεία ποὺ ξετρελλαίνει τὶς θαυμάστριές του. Μὲ λίγα λόγια, εἶναι τὸ «ἀγαπημένο παιδὶ» τοῦ Χόλλυγουντ, παρ' ὅλο ποὺ ὅπως ἰσχυρίζεται ὁ ἴδιος, δὲν εἶναι καθόλου εὐχαριστημένος ἀπὸ τὴν πρωτεύουσα τοῦ κινηματογράφου. Καὶ αὐτὸ συμβαίνει διότι λόγῳ τῆς μεξικανικῆς του καταγωγῆς, τὸ ὄνομά του στὰ διάφορα φίλμ, ποὺ παίζει μέρος φιγουράρει πάντα πρῶτο ἢ τέταρτο, ἐνῶ στὴν πραγματικότητα εἶναι ὁ πρωταγωνιστής. Αὐτὸ συνέβει ἰδιαίτερα στὸ φίλμ «Βίβα Βακέρος».

Ὁ Ἄντονυ Κουῆν—αὐτὸ εἶναι καὶ τὸ πραγματικό του ὄνομα—γεννήθηκε στὴ μικρὴ πόλι Τσιουάουα τοῦ Μεξικοῦ στὶς 21 Ἀπριλίου τοῦ 1915 ἀπὸ πατέρα Ἀμερικανὸ καὶ μητέρα Μεξικάνα. Ὁ Ἄντονυ μεγάλωσε στὸ Λὸς Ἄντζελες τῆς Καλιφορνίας καὶ ἡ οἰκογένειά του ἐγκαταστάθη μετὰ τὴν γέννησή του. Ἐκεῖ διὰ νὰ ζήσῃ ἔκανε διάφορα ἐπαγγέλματα. Εἶχε πολλὰ προβλήματα, ἀλλὰ ἐκεῖνα ποὺ τὸν διέκριναν ἦταν ἡ μυϊκή του δύναμι, ἡ μιμική του τέχνη καὶ ἡ ἐρασιτεχνικὴ ἐπίδοσίς του στὸ θέατρο. Μὲ τὴν συμβουλὴ ἑνὸς στενοῦ φίλου τοῦ πατέρα του, φοίτησε γιὰ ἀρκετὸ διάστημα σὲ μιὰ δραματικὴ σχολὴ καὶ ὅταν ἀποφοίτησε μὲ ἄριστα ὡς καρατερίστας ἠθοποιός, βρῆκε ἀμέσως δουλειὰ σ' ἕνα περιοδεύοντα θίασο. Αὐτὰ μέχρι τὸ 1934. Δυὸ χρόνια ἀργότερα τὸ ταλέντο τοῦ Ἄντονυ, ποὺ ἀπὸ χρόνο σὲ χρόνο ἐξελισσόταν διαρκῶς, τράβηξε τὴν προσοχὴ διαφόρων παραγωγῶν τοῦ Χόλλυγουντ, ποὺ τοῦ πρότειναν ἀμέσως νὰ συνεργασθῇ μαζί τους στὸν κινηματογράφο.

***Οἱ ὅροι τὸν ἦταν πολὺ εὐνοϊκοὶ καὶ τὸ 1935 ὁ Ἄντονυ ἔκανε τὴν ἐμφάνισί του στὰ στούντιο τῆς πόλεως τοῦ κινηματογράφου. Μέ σκηνοθέτη τὸν παγκοσμίου φήμης «Σεσὶλ ντὲ Μίλλ» ἔπαιξε στὸ φίλμ «ὁ ἀρχότης» καὶ ἡ ἐπιτυχία ποὺ ἐσημείωσε σ' αὐτὸ ἦταν τέτοια ὥστε ἀπὸ τότε ἄρχισε νὰ γυρίζῃ συνεχῶς τὴ μία ταινία μετὰ τὴν ἄλλη. Σὲ πενῆντα καὶ πλέον ἀνέρχονται οἱ ρόλοι ποὺ ἐρμήνευσε στὸν ἀμερικανικὸ κινηματογράφο. Ἀνάμεσα στὶς ταινίες του ἀναφέρω τὰ: «Τὸ τελευταῖο τραῖνο ἀπὸ τὴ Μαδρίτη» «Πίσω στὸ Μπαταὰν», «Γκουνταλκανάλ», «Βίβα Ζαπάτα», μὲ τὸν Μάρλον Μπράντο, «Ὁ κυρίαρχος τοῦ κόσμου» μὲ τὸν Γκρέγκορυ Πὲκ καὶ τὴν Ἄννι Πλάϊθ, «Ὁ ἀετὸς τῆς Μαδαγασκάρης», μὲ τὸν Ἔρρολ Φλὺν καὶ τὴν Μῶριν Ὀ' Χάρα καὶ «Οἱ θησαυροὶ τῆς Ζαμάϊκας» μὲ τὸν Ρόμπιρτ Ράϊαν καὶ τὴν Μάλα Πάουερς.**

(Συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα)

Ἰδοὺ ὁ Δούρειος Ἵππος τοῦ ἔργου. «Ἡ Ὡραία Ἑλένη», ποὺ γυρίζεται κατ' αὐτὰς εἰς τὴν Ρώμην. Ὡς γνωστόν, λόγω ἀτυχήματος, τὰ τείχη τῆς . . . Τροίας ἐκάησαν, διότι ὁ . . . Ἀχιλλεὺς ἔξέχασε κάπου τὸ τσιγάρο του ἀναμμένο

ΦΟΡΟΣ 8ο)ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΕΙΣ ΙΔΡΥΜΑΤΑ ΚΛΠ

ΑΘΗΝΑΙ. Ἀρμοδίως ἀνακοινοῦνται τὰ κάτωθι :

Διὰ τοῦ Ν. Δ)τος 2901)54 θεσπίζεται ἡ ὑποχρέωσις τῶν δημοσίων ὀργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, νοσηλευτικῶν, ἐκπαιδευτικῶν καὶ κοινωφελῶν ἱδρυμάτων πάσης φύσεως ἐιδικῶν Ταμείων μετοχικῶν καὶ ἀσφαλιστικῶν ταμείων καὶ ἀσφαλιστικῶν ὀργανισμῶν, τῶν Τραπεζῶν πιστωτικῶν ἱδρυμάτων καὶ πιστωτικῶν ὀργανισμῶν, ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας, νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἐν γένει, ἀνωνύμων ἑταιρειῶν ὡς καὶ τῶν ἐπιχειρήσεων τηρουσῶν βιβλία τετάρτης κατηγορίας τοῦ Κώδικος Φορολογικῶν Στοιχείων, ὅπως ἐφ' ὅσον καταβάλουν ἀμοιβὰς πρὸς ἰατρούς, δικηγόρους, συμβολαιογράφους, ἁμίσθους δημοσίους ὑπαλλήλους, δικαστικοὺς κληρικοὺς καὶ λοιποὺς ἐλευθέρους ἐπαγγελματίας ὑποκειμένους εἰς φορολογίαν βάσει κτιτάξεως, ἐλεγκτὰς ἐμπειροτέχνας κ.α. ἐν γένει τοὺς ἀπομίζοντας πρόσωπα ὑποκειμένας εἰς φορολογίαν κατὰ τὸ ἄρθρ. 27 περ. 3 τοῦ Κ. Φ. Κ. Π. (πλὴν τῶν κατ' εἰδικὸν τρόπον φορολογουμένων ὁρκωτῶν καὶ μηχανικῶν) πρὸς κράτησιν, ἔναντι τοῦ βαρύνοντος τὸν δικαιοῦχον τῆς ἀμοιβῆς ἢ τῆς προσόδου φόρου ποσοστὸν 8 0)ο ἐπὶ τοῦ ἀκαθορίστου ποσοῦ αὐτῆς καὶ ἀποδίδωσιν αὐτὸ εἰς τὸ Δημόσιον.

Ὁ κατὰ τὰ ἀνωτέρω παρακρατούμενος φόρος θ' ἀποτίθεται εἰς τὸ Δημόσιον ἀνὰ τρίμηνον διὰ δηλώσεως ἐπιδιδομένης εἰς τὸν ἁρμόδιον Οἰκ. Ἔφορον ἐντὸς τῶν μηνῶν Ἀπριλίου—Ἰουλίου—Ὀκτωβρίου καὶ Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους

Εἰς τὴν Ρωσίαν ἐγκαταλείπεται ἡ προπαγάνδα

ΤΟ ΚΡΕΜΛΙΝΟΝ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ

Ἡ αὐτοδιαφήμησις εἶχε παραπλανήσει καὶ αὐτὰς τὰς Σοβιετικὰς ἀρχάς, νὰ πιστεύουν ὅτι ὅλα βαδίζουν λαμπρά. Ὁμολογίαι καὶ ἐπικρίσεις κατὰ τοῦ παρελθόντος.

ΔΥΣΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. Ἕνα ἀπὸ τὰ πλέον ἀπροσδόκητα ἀποτελέσματα τῆς ὁλονὲν αὐξανομένης Σοβιετικῆς προπαγάνδας εἶναι νὰ ἐξαπατηθοῦν ἐξ αὐτῆς οἱ ἡγέται τοῦ Κρεμλίνου. Ἐπὶ ἔτη ὁ τύπος καὶ τὸ ραδιόφωνον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως διατυμπανίζουν ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰς ὁλόκληρον τὸν κόσμον, πλέον πολιτισμένα καὶ προοδευτικὰ χωριὰ ἀπὸ τὰ Σοβιετικά. Ἡ προπαγάνδα αὐτὴ διὰ τὴν ἔξαρσιν τῆς Ρωσσικῆς ὑπαίθρου δὲν ἀνταποκρίνεται πρὸς τὴν ἀλήθεια, δεδομένου ὅτι μόλις ἐξέλθῃ κανεὶς ἀπὸ τὰς μεγάλας πόλεις καὶ τὰ βιομηχανικὰ κέντρα συναντᾷ τὴν ἰδίαν περίπου φτώχειαν καὶ τὴν ἰδίαν κατάστασιν ἀθλιότητος ποὺ ἐπεκράτει καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Τσαρισμοῦ.

Φαίνεται ὅτι αἱ Σοβιετικαὶ ἀρχαὶ ἐνώπιον τῶν συνεχῶν ψευδολογιῶν τῆς προπαγάνδας, εἶχον φθάσει καὶ αὐταὶ εἰς τὸ σημεῖον νὰ πιστεύουν ὅτι πράγματι ὅλα εἶναι ρόδινα εἰς τὴν Σοβιετικὴν ὕπαιθρον καὶ ὅτι αὐτὴ ἀποτελεῖ πραγματικὸν παράδεισον. Τὸ Κρεμλῖνον ἔχει ἀποφασίσει νὰ λάβῃ εἰδικὰ μέτρα, διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ κακὸν καὶ διὰ νὰ παροτρύνῃ τοὺς κομμουνιστὰς πράκτορας, εἰς πραγματικὴν ἐκπολιτιστικὴν δρᾶσιν, ἤρχισε νὰ ἐκθέτῃ τὰ πράγματα ὑπὸ τὴν πραγματικὴν των ὄψιν καὶ νὰ κατηγορῇ τὰ μέλη τοῦ κόμματος διὰ τὴν ραθυμίαν καὶ τὴν ἀπροθυμίαν των. Οὕτω τὸν τελευταῖον καιρὸν ἠμπορεῖ νὰ διαβάσῃ κανεὶς εἰς τὸν Ρωσσικὸν τύπον σφοδρὰς ἐπιθέσεις κατὰ τῶν Κομσομόλ, δηλαδὴ τῶν μελῶν τῆς κομμουνιστικῆς ὀργανώσεως νεολαίας, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦνται ὅτι ἀφήνουν τὴν Σοβιετικὴν ἐπαρχίαν νὰ νεκρωθῇ ἐντελῶς καὶ δὲν κάμνουν τίποτε πρὸς ἐκπολιτισμὸν καὶ πρὸς ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Χαρακτηριστικὸν ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ παράδειγμα τῆς «Κομσομόλσκαγια Πράβδα», ποὺ εἶναι τὸ ἐπίσημο δημοσιογραφικὸ ὄργανο τῆς ὡς ἄνω Ὀργανώσεως Νεολαίας, καὶ ποὺ πρὸ τινων ἡμερῶν ἐδημοσίευσε πρὸς ὑποστήριξιν τῶν κατηγοριῶν ποὺ διατυπώνει κατὰ τῶν Κομσομόλ τὴν περιγραφὴν μιᾶς ἀθλίας, ὡς τὴν ἀποκαλεῖ, καταστάσεως ποὺ ἐπικρατεῖ εἰς ἕνα χωρίον τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως. Εἰς τὸ χωρίον αὐτό, ποὺ ὀνομάζεται Ἰβάνοφσκα καὶ εὑρίσκεται μακρὰν τῶν μεγάλων κέντρων εἰς τὰς πεδιάδας τῆς Σιβηρίας, συνέβησαν πολὺ περίεργα πράγματα αὐτὸν τὸν τελευταῖον καιρόν. Πρῶτον ἐνεφανίσθη ἕνα φάντασμα...φάντασμα πού κυριολεκτικῶς ἀνεστάτωσε ὅλους τοὺς κατοίκους τοῦ χωρίου.

Τὸ φάντασμα δὲν ἦτο παρὰ ἕνας χωρικός, ποὺ ἤθελε νὰ ξεγελάσῃ καὶ νὰ φοβίσῃ τοὺς ἄλλους. Ἀργότερα συνέβη ἕνα ἄλλο περίεργον φαινόμενον εἰς τὸ Ἰβάνοφσκα: ἕνα θρησκευτικὸν θαῦμα! Μία εἰκών, ἔλεγαν οἱ χωρικοί, ἐνεφανίσθη μυστηριωδῶς καὶ ὡς διὰ τῆς θείας ἐμπνεύσεως εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ χωριοῦ. Καὶ ποῖοι νομίζετε ὅτι ἐπεβεβαίωσαν τὸ θαῦμα αὐτό. Δύο νέα κοριτσάκια ποὺ ἀνῆκαν εἰς τὸ Κομσομόλ!

Ἐννοεῖται ὅτι αὐτὰ τὰ παραδείγματα προκαλοῦν τὴν δυσφορίαν τῶν κομμουνιστῶν ἡγετῶν, οἱ ὁποῖοι, ὡς γνωστόν, συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τῆς Μαρξιστικῆς Φιλοσοφίας, προσπαθοῦν μὲ πᾶν δυνατὸν μέσον νὰ καταπολεμήσουν ὄχι μόνον τὰς προλήψεις καὶ τὴν ἄγνοιαν τῶν μεγάλων μαζῶν τοῦ λαοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα. τὰ ὁποῖα ὅμως φαίνεται ὅτι εἶναι πολὺ βαθιὰ ριζωμένα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν Ρώσσων χωρικῶν. Ὁ προορισμὸς τῶν Κομσομόλ δὲν εἶναι μόνον νὰ ἐκπολιτίζουν τὰ χωριά, ἀλλὰ κυρίως νὰ καταπολεμήσουν τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα τοῦ λαοῦ. Καὶ τὸ Κρεμλῖνον δὲν ἠμπορεῖ παρὰ νὰ εἶναι δυσαρεστημένον, ὅταν βλέπει ὅτι ὁ Ρωσσικὸς λαὸς δὲν ἔχει λησμονήσει τὴν παλαιὰν θρησκείαν καὶ γενικῶς ἀκολουθεῖ μίαν χριστιανικὴν γραμμὴν ριζικῶς ἀντίθετον πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον ὑπὸ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος σκοπόν....

Ἡ προστασία τῆς ὑγείας

ΚΑΠΝΙΣΜΑ ΚΑΙ ΚΑΡΚΙΝΟΣ

Ἡ ἐπίδραοις τῆς νικοτίνης προκαλεῖ ὡρισμένας σοβαρὰς δηλητηριάσεις εἰς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν

Ἐπιστημονικαὶ ἔρευναι τῆς συγχρόνου περιόδου ὡς πρὸς τὰ αἴτια τῆς βιολογικῆς ἀναπτύξεως καὶ παραγωγῆς τῶν καρκινωμάτων ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ, δέχονται τὴν στενὴν σχέσιν καὶ ἐπίδρασιν τοῦ καπνίσματος, ἐπὶ τοῦ καρκίνου τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος.

Ἀπὸ πειράματα ἀντικαρκινικῶν ἐρευνῶν, διεπιστώθη ὅτι ἄτομα παρουσιάζοντα λευκοπλακίαν τοῦ στόματος, (ἥτις ὡς γνωστὸν παριστᾷ προκαρκινικὸν ἕλκος), ἀπεδείχθη ὅτι εἶχον τὴν συνήθειαν νὰ μασοῦν καπνόν. Ἐὰν ὁ καπνὸς πρὶν εἰσέλθῃ εἰς τὸν πνεύμονα, φροντίσωμεν διὰ μιᾶς συσκευῆς (πειραματικῆς) νὰ διέλθῃ διά τινος χημικῆς οὐσίας ἐν διαλύσει καὶ θέσωμεν τὸ διάλυμα τοῦτο, εἰς ἰσχυρότατον φῶς, θὰ ἴδωμεν ὅτι τοῦτο φωσφορίζει. Ἐνῶ ἀντιθέτως τοῦτο δὲν παρατηρεῖται ἐὰν ὁ καπνὸς εἰσέλθῃ πρῶτον εἰς τοὺς πνεύμονας τοῦ καπνιστοῦ. Ἡ οὐσία αὐτὴ σύμφωνα μὲ τὰς πειραματικὰς ἔρευνας, ἔχει σχέσιν μὲ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ καρκίνου τοῦ πνεύμονος. Ἡ συνήθεια τῶν καπνιστῶν πρὸς τὸ κάπνισμα ὀφείλεται κυρίως εἰς τὸ ἄρωμα τὸ ὁποῖον παράγεται κατὰ τὴν καῦσιν τοῦ καπνοῦ, λόγω τῶν ὑπαρχουσῶν πτητικῶν οὐσιῶν αἵτινες ἐκλύονται. Αἱ οὐσίαι αὗται εἰσπνέονται, κατὰ τὴν καῦσιν, ἀσκοῦν ἕνα εὐχάριστον αἴσθημα ἀπολαύσεως, αὐτὸ δὲ εἶναι καὶ ἡ αἰτία τῆς γενικεύσεως τοῦ καπνίσματος.

Τὸ κάπνισμα προκαλεῖ διέγερσιν τῆς φλοιώδους οὐσίας τοῦ ἐγκεφάλου, δι' ἣ ἡ ἀντίληψις καὶ ὁ συνδυασμὸς τῶν περιστάσεων, εἰς τοὺς καπνιστὰς διευκολύνεται. Αὐτὰ ὅλα διὰ τοὺς καπνιστάς. Ἀντιθέτως ἐπὶ τῶν πρωτοεπείρων προκαλεῖ φαινόμενα δηλητηριάσεως, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπιτείνονται εἰς χρονίας μορφάς. Ἡ κυριώς ἐλαθερὰ δρᾶσις τοῦ καπνίσματος ὀφείλεται εἰς τὴν ἐπίδρασιν τῆς νικοτίνης, ἥτις καὶ ἀπορροφᾶται ἀπὸ τοῦ βλενογόνου τοῦ στόματος καὶ τοῦ ρινοφάρυγγος κατὰ τὴν δίοδον τοῦ καπνοῦ.

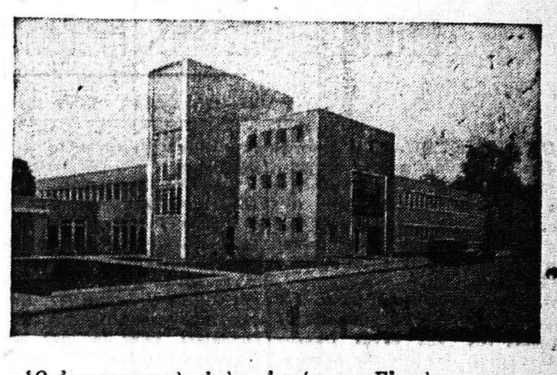
Ὑπάρχουν περιπτώσεις, εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐμφύσησις καπνοῦ εἰς τὰς ρινικὰς κοιλότητας προκαλεῖ ἀντανακλαστικὴν ἄπνοιαν καὶ ἀραίωσιν τῶν καρδιακῶν παλμῶν. Ἡ δὲ χρονία χρησιμοποίησις τοῦ καπνίσματος δυνατὸν νὰ προκαλέσῃ ἀμαύρωσιν προκαλουμένης διαταραχῆς τῆς φυσιολογικῆς ὁράσεως, νευροδιαταραχῶν καὶ γενικῶς νευρώσεων ἄνευ ὀργανικοῦ ὑποστρώματος.

Ὡς συμπερασματικὴν ἀπόδειξιν διὰ τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ καπνίσματος, ὁ καπνιστὴς πληρώνει διὰ χρόνου, βαρύτατον τὸ τίμημα, εἰς τὸν χρόνον τῆς ὑγείας του.

Τὸ κάπνισμα δημιουργεῖ βρογχίτιδας, στοματίτιδας, κακοσμίας καὶ γενικῶς τύπον ἀναστολῆς τῆς εὐεξίας τοῦ ἀτόμου. Πολλάκις ἡ ὑπερβολική του χρῆσις καὶ ἡ παρατεταμένη ἐφαρμογή του μᾶς παρουσιάζουν τύπον στηθάγχης ἢ ψευτοστηθάγχης μὲ βαρέα κλινικὰ καὶ καρδιακὰ ἐνοχλήματα. Ἐπίσης ἀνορεξίαν, ἡ ὁποία εἰς ἄτομα ἠλαττωμένης ὑγείας, εἶναι δυνατὸν νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν φυματίωσιν τοῦ πνεύμονος.

Μόνον εἰς ἄτομα, τὰ ὁποῖα ἡ ἀπότομος διακοπὴ φέρει διαταραχάς, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν μορφινομανῶν, λόγω τῆς ἀποτόμου διακοπῆς καὶ μὴ εἰσαγωγῆς πλέον τοῦ δηλητηρίου τῆς νικοτίνης εἰς τὸν ὀργανισμόν, ἐπιτρέπεται ἡ συνέχισις ἐπί τι χρονικὸν διάστημα τοῦ καπνίσματος, διότι τοῦτο εἶναι ἀπαραίτητον διὰ τὴν φυσιολογικὴν διατήρησιν τῆς φαινομενικῆς ἠρεμίας τοῦ καπνιστοῦ.

Π. Γ. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ
Ἰατρὸς

Ὁ ἀντικαρκινικὸς ἀγὼν ἐντείνεται. Εἰς τὴν φωτογραφίαν τὸ κτίριον ἑνὸς τετραστίου ἐργαστηρίου ἐρευνῶν πλησίον τῆς Ν. Ὑόρκης

Χώρα τῶν δολλαρίων καὶ τῆς αἰσιοδοξίας

ΤΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΖΟΥΝ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΙ

Ἀγνὰ μεγάλα παιδιὰ ἀνοιχτόκαρδα. Ἐμπιστοσύνη πρὸς τὸ μέλλον καὶ τὸν πλησίον

—Ἄρθρον τοῦ κ. Ἐλευθερίου Ἀδὰμ—

ΟΥΑΣΙΓΚΤΟΝ. Σὰν πάτησα γιὰ πρώτη φορὰ τὸ πόδι μου στὴ Νέα Ὑόρκη ἐδῶ καὶ δύο περίπου χρόνια, σήκωσα κι' ἐγὼ τὰ μάτια μου, σάν τόσους ἄλλους πρὶν ἀπὸ μένα, πάνω στὸ Ἐμπάϊρ Στέητ Μπίλντιγκ. Ζαλίστηκα κι' ἐγὼ στὴν προσπάθεια νὰ σκαρφαλώσω στὰ σύννεφα, μετρῶντας τὶς συμμετρικὲς τρύπες τῆς ὑπερφυσικῆς αὐτῆς κυψέλης τῶν ἑκατὸν δύο πατωμάτων.

Μὲ θάμπωσαν τὰ λαμπερὰ φῶτα τοῦ Μπροντγουάϋ, μὲ κατέπληξαν τὰ μιλιούνια ἀστραφτερὰ αὐτοκίνητα ποὺ δούλῳζαν ἀκατάπαυστα γύρω μου καὶ τὰ χίλια-δύο μηχανικὰ εὑρήματα ποὺ δίνουν στὴν ζωὴ παραμυθένια ἄνεση. Τὰ τεράστια ἐργοστάσια, οἱ κρεμαστὲς γέφυρες, τὰ θεάρτα φράγματα.

Ἡ κατάπληξίς μου εἶναι ἕνα συναίσθημα ποὺ φεύγει ὅσο γρήγορα ἔρχεται. Γρήγορα συνηθίζεις τόσο ποὺ θὰ σὲ παραξένευε ἡ ἔλλειψις ὅλων αὐτῶν τῶν θαυμάτων. Καὶ ὅταν πάλι τὰ χάσεις γιὰ κάμποσο καιρό, πάλι συνηθίζεις. Κάτι ποὺ μπαίνει ἀπ' εὐθείας στὴν καρδιὰ καὶ σοῦ δημιουργεῖ ἕνα συναίσθημα ποὺ δὲν σβύνει στὸ χρόνο καὶ στὴν ἀπόστασι.

Αὐτὸ τὸ κάτι εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ Ἀμερικανὸς στὸ φυσικό του περιβάλλον, στὴν καθημερινή του ζωή, στὴ γῆ ὅπου τὸν ἔθρεψε.

Εἶναι πολὺ δύσκολο, γιὰ ὅποιον γνώρισε πραγματικὰ τὸ λαὸ αὐτὸ νὰ μὴν τὸ ἀγαπήσῃ. Ποιὸς δὲν ἀγαπάει τὰ παιδιά;

Τὸ πῶς καὶ τὸ γιατί ὁ Ἀμερικανός, ὅσο σπουδαῖος ἢ σοφός, μένει πάντα παιδί, ἀπαντελεῖ τὸ μυστικὸ τοῦ τόπου αὐτοῦ, ὅπου, ὅπως λέει κι' ἕν ἀπὸ τὰ τελευταῖα τραγούδια, οἱ ἄνθρωποι «ζοῦν, ζοῦν, ζοῦν ὥσπου νὰ πεθάνουν». Ζοῦν μὲ ζῆτα κεφαλαῖο.

Ἂν εἶναι κάτι ποὺ τρέχει στοὺς πλατεῖς δρόμους τῆς ἀπεράντης αὐτῆς χώρας, εἶναι ὄχι τὰ δολλάρια (ὅπως λέει ὁ Θρῦλος) ἀλλὰ ἡ ζωντάνια, τὸ κέφι καὶ ἡ αἰσιοδοξία.

Στὸ Ντητρόϊτ, εἶχα μία νοικοκυρὰ ποὺ διηύθυνε τρεῖς πανσιὸν καὶ ἐπὶ πλέον ἐργαζόταν μισὴ μέρα πωλήτρια σὲ κοσμηματοπωλεῖο. Τέσσερες ὧρες ἀνεβοκατεβάσματα κι' ἄλλες τόσες ὀρθοστασία.

Μὰ ὑπάρξει κανεὶς πὼς ἡ γυναῖκα αὐτὴ δὲν θὰ εἶχε ὥρα νὰ ὑγρὴ τὴ μύτη της. Φαντάζεστε λοιπὸν τὴν ἐκπληξί μου, ὅταν διεπίστωσα ὅτι ἦταν ταμίας τοῦ Συλλόγου τῶν Φίλων τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ φρόντιζε γιὰ τὴν ἀποστολὴ δεμάτων στοὺς Ἄραβες πρόσφυγες τῆς Παλαιστίνης, καὶ ὅτι ἀνῆκε στὸν Σύλλογο Σπουδαστῶν Ἰπταμένων Δίσκων.

Ποιὸς θὰ πιστέψῃ τώρα ὅτι ἡ γυναῖκα αὐτὴ ἦταν 65 χρονῶν, γιαγιὰ μισῆς ντουζίνας ἐγγονῶν καὶ πὼς σὰν κι' αὐτὴν ὑπάρχουν χιλιάδες χιλιάδων στὴν χώραν αὐτὴν τῶν νεαρῶν γέρων!

Μὰ ἐκεῖνο ποὺ μὲ συνεκίνησε περισσότερο στοὺς Ἀμερικανούς εἶναι ἡ ἐμπιστοσύνη ποὺ δείχνουν στὸν ἄλλον, ἔστω καὶ ἐὰν ὁ ἄλλος αὐτὸς εἶναι τελείως ἄγνωστος καὶ ξένος. Ὅσο πιὸ βαθειὰ μπαίνεις στὴν ἐνδοχώρα, τόσο πιὸ ἄδολοι καὶ ἀπονήρευτοι εἶναι οἱ ἄνθρωποι ποὺ συναντᾶ